

Гължба! Че съ двама ли става репетиция?
Багровъ. Да, съ двама.

= Колко искамъ да се науча и азъ на репетиция!

— Ако искашъ да те науча.

= Научиме, господинъ Багровъ.

— Добре, добре! Ето какъ!

(Той я прегръща, цѣлува я, милва главата ѝ).

Оставилъ я, сѣда.

Тя стои права въ недоумение.

= Но тя приказва, когато си разтваря ржцетъ?

— Тъй, сега ще продължа. То най-първо се прави това, после се чака и после се приказва.

= Тъй видѣхъ и азъ.

Той скача, прегръща я, почва да я цѣлува и шепне:

— Обичамъ те!... Обичамъ те!

Пущатъ се и се гледатъ.

= Та това е репетиция!

— Да!

= Че то било хубаво нѣщо репетицията...
Пъкъ азъ го мислѣхъ, като танцъ.

— Така се прави репетиция.

= (Като си плѣска ржцетъ отъ радостъ).
Нека, нека!

— Какво!

= Като си дойде господарката ще ѝ кажа, че и азъ зная репетиция!

— А не, то не се казва.

= Защо?

— Защото... Защото, не бива още... Не я знаешъ добре още.